

TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V EXILU

ROČNÍK IV.
ZÁŘÍ

ČÍSLO
1976 1

SKONČILI TÁBORY '76 - NECH ŽIJÚ TÁBORY '77 !

Kedysi vo Francúzsku pri ohlasovaní úmrtia predošlého kráľa prevolávali súčasne slávu budúcemu kráľovi. Táto myšlienka na napadla pri hodnotení práve uplynulých táborov so súčasnými prípravami na naše budúce.

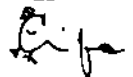
Po minuloročných dvoch táboroch a výpravy na Jamboree sme tohto roku mali 5 stálych a 2 putovné tábory. Bolo vás viac ako 250 i s činovníkmi, ktorí ste vnikli do radostí a tajov skautských táborov v "Iesoch" a na "Lúkach" - v Bavorskom lese, v Čiernom lese, Kráľovskom lese /neskoršie "Komárov"/, na Kozej lúke /neskoršie bez kóz/, tábore Alfa /narok bude Beta/, Varuss-Inn /najnovšie se k nám hlásiaci/ a pri putovaní po rôznych krajoch. Tohto roku sa vás už hlásilo toľko, že mnohých z vás sme žiaľ museli odmietnuť jednak preto, že ste sa neskoro hlásili alebo nespĺňali podmienky účasti na našich celoročných skautských podujatiach. Skautské tábory sľotíť nie odkladacím miestom pohodlných rodičov, ale odmenou a výsledkom vašej celoročnej činnosti a podľa toho sa určia aj zásady pre vaše prijatie na budúce tábory. Skauting aj doma bol výberovou organizáciou a tejto zásady sa chceme aj tu v exile pridržiavať. Vaši vodcovia obetujú vám svoje dovolenky a teda majú aj právo vybrať si z vás tých, ktorí skutočne sa pridržiavajú skautských zásad. Že sa ich chcete pridržiavať a že sa vám na táboroch páčilo, nás už presvedčili vaše záväzné prihlášky na budúci rok v posledných dňoch uplynulých táborov i všetečné otázky pri mojich potáborových návštevách : "... a kedy bude príšší tábor ?"

Mnohí z vás bývajú ďaleko od cientes našich skautských oddielov a vieme, že je to nie ľachké sa na schôdže dostať - poznáme však mnohých, ktorých rodičia privezli zo vzdialenosti 300 i viac km na víkendové stretnutie. Ten kto býva celkom odľahle má možnosť sa prostredníctvom našich oblastných vedení i TAM-TAMu korešpondenčne zapojiť do celoročnej prípravy na tábory v rámci najbližšieho možného oddielu.

Tohto roku ešte mnohí "noví" skladali nováčkovskú a potom sľub, ale mnohí z vás sa už presvedčili, že okrem týchto základných znalostí existuje celý rad tajov skautských steziok, ktoré ste už absolvovali a popri odznakoch odboriek ste sa pyšne vracali domov s ich označeniami - hviezdičkami na skautskom kroji. Obsah skautských steziok je programom Vašich budúcich celoročných stretnutí i obsahu TAM-TAMU : nováčkovia dosiahnuť znalostí prvého stupňa a tí čo tieto už vedia, prehĺbiť znalostí druhého stupňa

a potom - na budúci rok sa vracaf z táborov domov s ďalšou hviezdíčkou. Obsah bodov jednotlivých steziiek už dnes môžete nájsť v rôznych nami vydaných príručkách, v našich časopisoch a Vaši vodcovia vás budú nimi oboznamovať na schôdzkach - ne nepochybujeme o tom, že aj vaši rodičia vám pomôžu preklenúť jazykové ťažkosti, ktoré by sa vám pri ich čítaní vyskytli, v rámci vlastného záujmu o radosť svojich detí. Požiadaajte svojich vodcov, aby vám dali body steziiek a povedali či napísali, kde ich obsah aspoň z časti nájdete. Okrem bežných skautských znalostí ste už mnohí tohto roku stopovali, strieľali lukom, hádzali bumerangom, signalizovali semafórom, lasovali a točili krinolínu /dostal som listok od jednej z vás, v ktorom oznamuje svoj rekord 21o krinolín naraz/ atď. - pokúsime sa behom roku vám dať návod ako si to všetko môžete zhotoviť už doma a prísť potom na tábor už ako "odborníci". Čo by však toto bolo všetko, keby ste nevedeli skautský zákon a zásadu dobrého skutku, kto bol zakladateľom skautingu vo svete /nie Thompson-Seton !/ a u nás, čo je 22.február, kto je patrónom skautov, kto boli naši národní dejatelia, čo je 21.august a mnohé iné čo v TAM-TAMe pre vás už bolo uverejnené a - pri táborových rozhovoroch ste mnohí nevedeli --- prelistujte si staré čísla a dchoňte čo nevíete, nech redaktorov i autorov TAM-TAMu nemusí mrziť, že sa zbytočne namáhajú pre vás.

Je toho toľko čo vás môže zaujímať, že naozaj máte program na celý rok. A keď rok rokom prejde stretneme sa zas na táboroch, ktoré azda už budú tak trochu prípravou na naše možno exilové Jamboree v r.1978, kedy budú práve 4 roky započatia našej spoločnej činnosti a 1o rokov od krutého obsadenia našej vlasti. Všemohúceho o ušľachtilé skautské srdcia pre vás a pre vašich vodcov o mravnú silu zachovať čo sme sľubovali si vyprošuje vás

SKAUTSKÁ EDICE

vydala v omezeném nákladu ďalší otisky dvou výborných príruček z posledních rokov skautování doma. Příručky jsou dobrými pomocníky pro nováčky, ale hlavně pro ty, kteří se budou během roku připravovat na složení I.a II.stupně zdatnosti na příštích táborech :

Malý skautský slabikář od Z.Matouška - cena DM,SFr, f 5,-

Skautská všehochuť od L.Školouda - -"

Možno objednat na adrese SKAUTED, Postbus 248o, NL-Utrecht.

IV. SLET ČESKOBĚLOVENSKÉHO

SOKOLSTVA V ZAHRANIČÍ

konaný dne 4.července na největším curyšském stadionu Letzigrund, byl nejen velkolepou sportovní podívanou, ale i jedinečným shromážděním exulantů, uvědomujících si svou národní pospolitost. Vedle amerických Sokolů, pochoduujících na left, left ... jste tu potkali babičku, která odešla z vlasti v r.1912, dodnes mluví perfektní češtinou a zpívá spolu s amplióny poslední lidovky ; početná skupina nese nápis "Jugoslávský Sokol ve Svobodném světě a jiná, již nepočtená, nápis "Cs.obec legionářská". Za organizování a secvičení takového velkopodniku patří sokolstvu upřímný obdiv.

I skauti přišli se svou trochou do mlýna a to dvojnásobem : jedni uposlechli výzvy v prosincovém Tam-tamu, pilně nacvičovali a nastoupili v žákovských či dorosteneckých cvičebních úbořech /část měla den před tím spojovací službu při sportovních přeborech/, druhí nastoupili ve skautských krojích.

Dopoledne jsme rozdávali programy a prodávali pohlednice se Svojsíkem a Tyršem. Nejzdatnější obchodníci jsou Medvědi, Hříbě a Karkulka, kteří vylepšili pokladnici svých oddílů. Pak jsme zkoušeli - a hlavně naši praporečníci - pochod v útvaru.

To hlavní vypuklo po půl druhé. Na seřadišti si ještě překouknem šátky, turbánky, šmůry. Trochu nervozity, ale už ze stadionu k nám úderem druhé doléhá Sukova sletová znělka V nový život. Pochodem vchod ! Před námi švýcarská gymnasté, legionáři, za námi - naštěstí daleko Moskva. To se to vykračuje na takový sokolský pochod ! Ten jde rovnou do nohou. Při vplutí každé další formace nové ovace. Myslím, že naše žehn decibelů není špatná. Největší aplaus má americký Sokol. Je ostatně Den nezávislosti. Při defilé kolem tribuny zahlédneme tu a tam tři prsty a zmáčknutý malíček. To obzvlášť potěší. A už stojíme čelem k velitelskému můstku. K vlajce hled ! Betet, freie Schweizer, betet, Kde domov můj ? .. však ony se ztratila !

Pak je dekorace praporů. I prapor našeho I.oddílu se sklání pro sletovou stuhu v curyšských barvách. Mluví starosta Sokola poslanec dr.Hřebík. Správně to řekl : mohou zničit organizaci, ale nikdy myšlenku !

Pak je odchod a pro nás začíná pořádková služba, hlavně ochrana travnaté plochy před černými fotografy a filmaři. Zde vy-

niké medvědí vlče Šmudla, který se vrhá odvážně na každého vetřelce. Jen v jednom případě se nechal uplatit : fotograf ho vycvaknul a že prý mu pošle fotku.

Naše účast byla proapěšná : přihlásili se nám zájemci o skauting, o Tam-tam, reportáž o nás matočila též Svobodná Evropa.

- Cookie -

D Í V Ě Í H L Í D K A

Krásna hvězdnatého nebe okouzlovala lidstvo od nepaměti. Proto se k tomuto tematu vztahuje tolik pohádek. Jednu - indiánskou - vám vyprávěla v minulém ročníku Máma. A hned se přihlásila Puntička, která přeložila z l a t i n y hvězdnou pohádku o souhvězdí Delfína. Je to úryvek z nesmrtelných Proměn slavného básníka Ovidia.

A r i o n

Kdo by neznal Ariona, pěvce, který svým hlasem ovládal zemi i moře? Často jeho hlas donutil vlka přestat pronásledovat jehně, pes ležel se zajícem ve stejném stínu, lvice i laň obývaly stejnou skálu, bez hádky seděla sůva vedle holuba.

Jméno Ariona znala také města Sicílie, kde známý umělec nastupoval na loď, protože se mu zastesklo po rodném Řecku a mínil se tam vrátit. Bral s sebou všechny poklady, kterými byl za svůj zpěv štědře obdarován

Možná, nešťastný umělece, že ses'bal vln a větru; ale moře je pro tebe jistější než vlastní loď ...

Kapitán na moři vytáhl náhle proti Arionovi meč a za něj se postavila ozbrojená posádka.

"Co chceš se zbraní? Pochybuji, námořníku, že tím budeš kormidlovat?!", ptal se Arion ustrašeně. "Tvé ruce by neměly držet zbraň! Nechci prosbami ujít smrti, ale dovolte mi, abych naposledy přednesl maličkost na své lyře!" Smáli se mu, ale povolení dostal. Dal si tedy na hlavu věnec a oblékl oděv, ponořený dvakrát do barvy rudých šneků. Palcem se dotkl strun a nechal rozezvučeti nástroj. Plačtivě se jal pěti labutí píseň, když se na něj vrhly šípky. Ihned skočil do vln, modrá voda postříkala loď. V tom - není možno uvěřiti - se pod ním objevil delfín. Arion seděl na jeho zádech a zpíval, aby tím zaplatil za cestu a utišil moře.

Když toto bozi viděli, vzal Jupiter delfína za odměnu na nebe a poručil mu, aby svítil devíti hvězdami. V létě je Delfína vidět na obloze, svítí však už jen pěti hvězdami.

(m Büel (14)

Saal Kirchengemeindehaus (11)

Chamäleon, Speicher, A
 Troubadix, Oberengstringen, E
 D'Ratteschwänz, Stäfa, F
 Castle skiffers, Balsthal, A
 Tatzelwurm, Zürich, E
 Panda, Bassersdorf, PF
 Československý Skaut, CS in der CH,
 Losch Fungosch, Zumikon, A/V
 Troya, Bischofszell, B
 Abramis Brama, Küsnacht, A
 Crazy Rhythm Blüster, Zollikon, B

Winterthur

Druhé největší město kantonu Curych patřilo 12. a 13. června khaki-hnědým a modrým košilím. Je to takový dobrý pocit sou-náležitosti k hnutí, neoddělitelnému železnými opo-nami ani jinými hranicemi.

Tentokrát jsme se zúčastnili na dvou frontách : naši ta-nečníci vtancovali v sobotu večer na podiu amfiteátru Serenaden-platz a odnesli si další vavříny. Prostředí parku bylo velmi ro-mantické, hlediště plápolavě iluminováno řeckými ohni. Zde bylo vlastně tržiště festivalu, sem se soustředily nejlepší skupiny s dob-ře sezpívaným a dobře instrumentovaným popem, spirituály atp. K ú-spěchu našich přispívají moravské a slovenské kroje. Švýcaři mají v krojích tradiční zálibu, naši pestrostí jsou nadšení a děvčata jsou oštipována. Program se protáhl přesně do půlnoci.

Na druhý den se sjeli naši mistři pěvci : Medvědář Panda přivezl tři ze svého svatohavelakého doupěte, Máma 4 bernské, i Ba-silej byla zastoupena a zbytek byli curyšští. Udělali jsme si ještě generálku ve sklepení a už jsme drandili do předměstského parku Büel k výstupu. Pod stromy bylo příjemně, ale na podiu nás vedro zle zu-žovalo. Pavel program velmi pěkně uvedl. Připomněl, že skauting ve vlasti je zakázán, a že se tu děti emigrantů organizují v rámci švý-carského Svazu, což bylo přijato velkým potleskem. K Zeleným hájům pískali Borek se Strakou na své flétničky a Barybal hrál na housle II. hlas. Všechny písně doprovázelo trio kytaristek Srámek, Dany a Dagmara. My jsme s Máma halekali krytí podiem, ale a to moc ne-bylo potřeba, protože tréma se rychle rozplynula. Svým rytmem chyt-lo vrť sa dievča - obecnstvo udávalo takt svýma ploutvičkama - ale hlavně Poštorenská kvůli sólu vlčete Šídla. A ta byla vyskandována jako Zuegabe /přídavek/. A tak se udělal zase kousek propagace.

Kumštýřskou a organizační duší festivalu byla sympatická Suri, která nám neopomíná přát dobrou noc v naší mateřtině.

T Á B O R Č E R N Ý L E S

V době od 10. do 31. července t.r. uspořádal náš oddíl Střední Německo svůj tábor ve Schwarzwald. Účastníků bylo celkem 27 - od nejmenší sedmileté světlušky Babsy po 15leté skauty Fandu a Daníka. Tábor byl jen podsadový; budil zaslouženou pozornost nejen u našich sousedů, ale i u německých skautů, místního tisku, obyvatel a lázeňských hostů blízké obce. Byl postaven během velmi krátké doby: v neděli dopoledne bylo vše hotovo - 16 podsad, kuchyně, jídelna, dvě latriny, hospodářský stan, sklípek, umývárna a stál stožár. Při výstavbě pomohli rodiče dětí a naše sestry a bratři ze Švýcarska - Hanka, Žeňa /která zůstala s námi do středy/, Alan, Ivan, Petra, Ježek a Ar. A tak od pondělka začal skautský program. Druhý týden dojel Mirek a Špendlíkovi. Boňužel Janaš onemocněla a skoro týden byla vyřazena z činnosti. Mirek organizoval sport a tak třetí týden jsme měli 2. skautskou olympiádu. Tábor byl velice úspěšný: účastníci získali celkem 21 odborek, jedna světluška splnila podmínky "Zlatého trojlístku", dvě vlčata "Tří hvězd", dvě skautky a tři skauti splnili podmínky "Tří orlích per". Dále byly splněny 6x podmínky pro získání I. stupně a bylo složeno 9 slibů. Páteru Franzovi, kterého jsme jmenovali čestným členem našeho tábora, jsme za jeho spolupráci a účast při plnění "Tří orlích per" předali označení "Jednoho orlího pera". Duch Pamprduch tentokrát s námi nebyl a tak jej nahradili "Vyjící kojoti"- naši bratři a sestry ze Švýcarska, kteří nám pomohli při likvidaci tábora. Také br. Blesk nám pomohl při ukončení tábora.

Dalo by se napsat ještě hodně o tomto táboře - o slunných dnech i o bouřkách, rozcvičkách, vaření atd. Věřím, že zůstane trvale zapsán v paměti účastníků a že zkušenosti zde získané uplatní v budoucnu na dalších táborech a v životě.

Staša

Sestra
POHÁDKA :

I. ROZJÍVENÝ VĚNA A UBREČENÁ VLASTA

čili

KOCOUR A MICINKA

Byla u nás teta se strejčkou a sestřenicí Vlasta s bratran-
cem Věnou. Věna je protiva a Vlasta rozmazlená a líná fňukna. Byli
jsme tedy s Jirkou připraveni na to, že nám rozházejí hračky, polá-
mou vláček, zničí hry, počmárají knihy, že polijí koberec kakaem
a nakonec se Vlasta rozječí, že chce domů a Věna mne bude tahat za
cop nebo plivat s balkónu na lidi dole.

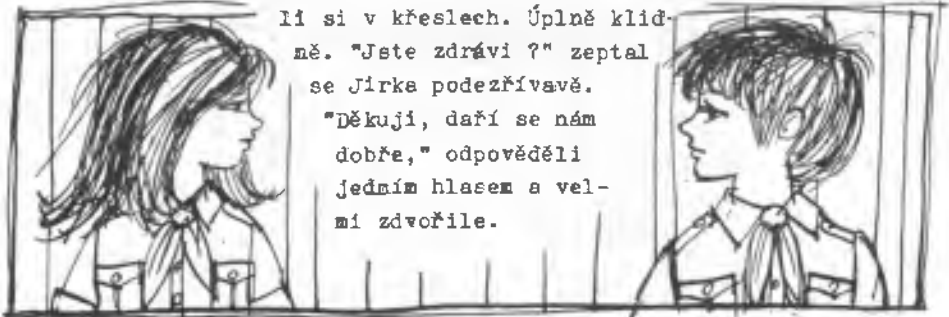
Chtěli jsme s Jirkou vyklouznout, že si jako jdeme opáko-
vat počty, ale maminka nás navlékla do svátečních šatů a nařídila,
že Jirka pomůže ubrečené Vlastě z kabátu a já že zahraju na housle.
Chci být totiž virtuoskou. Umínala jsem si, že hned po hře odnesu
housle k sousedům, protože minule mi Věna přeřezal struny a rozlámal
smyčec. Tu zařinčel zvonek. Vyděšeně jsme na sebe s Jirkou pohlédli
a jako na popravu kráčeli pohřebním krokem do před síně.

"Dobrý den tetičko a strýčku. Ahoj Mášo a Jirko!" hlaholily hlasy
našich příbuzných. Teta a strýc se objímali s tátou a mámcou a hrmuli
se do obýváku. Číhali jsme s bratrem, kdy se Vlasta a Věna vhrnou do
našich pokojů. Ti se však blaženě usmívali na všechny strany a hově-

li si v křeslech. Úplně klid-
ně. "Jste zdraví?" zeptal

se Jirka podezřívavě.

"Děkuji, daří se nám
dobře," odpověděli
jedním hlasem a vel-
mi zdvořile.

Vlasta se nechystala k brekotu. Věna nedělal opičky, když se rodí-
če nedívali.

"Koukej, jak jsou divně oblečení," zatahal mne bratr za rukáv.
Opravdu. Měli na sobě hnědé kroje, kolem krku šátek a na prsou
různé odznaky.

"To je vaše školní uniforma?" šťouchl bratr do Věny.

"Tyhle šaty? To je skautský kroj," řekl Věna hrdě a zvedl bradu.
Pohlédla jsem užasle na Jirku a oba jsme udiveně zakroutili hlavou.

"Jděte si hrát do svých pokojů," řekla maminka po obědě.
Otec povytáhl obočí, když viděl, jak neradi opouštíme bezpečný o-
bývací pokoj.

Máme dva pokojíčky. Mrňavé. Ten s růžovými záclonkami
je můj. Mám deset panenek - jedna je nemocná, chybí jí mocha - a
šest medvídků. Jirka má elektrickou železnici a různé hry. A moc
knih. Chce být spisovatelem nebo astronautem. "Tahle panenka je
nová, že?" sáhla Vlasta po mé nejnovější dcerušce. Kdybych totiž
neměla úspěch jako virtuoska na housle, chci být maminkou. Posta-
vila jsem se před panenku: "Ani na ni nesáhni, nebo začnu křičet!"
řekla jsem výhrůžně. "Abys mi ji zase polámala jako minule! Utrh-
las jí vlasy a vyloupala oko!" Vlasta na mne zaraženě pohlédla.
"Ale ... ale ..."

"Znáš tě. Jsi ubrečená, protivná holka a brácha i já máme vztek,
že jste přišli."

"My už nejsme tak zlí .. opravdu .. Snažíme se být prima. My jsme
teď skauti!"

Cože? Přetvařuješ se! Že by z takové zlé holky mohlo být správné
děvče ... ?

"Zeptej se Věny. On je teď bratr Kocour a já sestra Micinka!"

U Jirky si Věna prohlížel vláček. Jirka číhal na každý
jeho pohyb. Ale Věna s vláčkem zacházel opatrně. Záhada! Ohromná
záhada! Nepochopitelné! Zírali jsme s bratrem na sebe, zatím co
Vlasta se zájmem pozorovala, jak jezdí lokomotiva kolem dokola.

Když příbuzní odešli, uchýlili jsme se s Jirkou ke ko-
lům do sklepa. Tam míváme tajné porady. Po dlouhém šeptání jsme
se rozhodli, že někde nenápadně vyšetříme, kdo vlastně ti skauti
jsou. Ale úplně tajně, protože jsme si říkali, že kdybych nebyla
virtuoskou nebo maminkou a Jirka astronautem nebo spisovatelem,
založíme si detektivní kancelář.

Pokračování.

II. oddíl Effretikon: KALENDÁŘ NEDELNÍCH SRAŽ

- 12.9.1976 1. schůzka
3.10. cyklistický výlet
7.a 28.11. klubovna, rukodělné práce
19.12. vánoční besídka
30.1.1977 lyžařský výlet
27.2. Thinking day, vzpomínka na BP
20.3. výlet
24.4. svátek patrona skautů -II. výročí oddílu
15.5. horská túra
5.6. výlet
26.6. výlet s koupáním /odborka plavce/ - Šrámek -

Děti z Curychu a okolí dostaly pozvánku na první sraz: je na ní uvedeno telefonní číslo, na kterém se můžete informovat o každém dalším podniku jakož i omluvit svou případnou nepřítomnost. Další pozvánky se rozesílat nebudou.

Rozluštění z č. 10 minulého ročníku:

Pandova křížovka - tajenka: Zátoka; Severka

Bahňák štěkal morseovkou: pozdravuj všechny skautíky v Holansk

C O N Á S S P O J U J E

Posledně jsme na sebe syčeli. Né že bychom byli takoví syčáci, to kdepak, my jsme přeci docela slušná čeládka, ale to syčení nám připomíná poslední a nejvydařenější vyňaté slůvko po s-: syčet /za-syčet, sykot, syčák/. A vůbec už si to nepletete se sípáním, což je měkký, tenký hlásek, který ohlašuje chrapot, tedy zánět hrtanu.

Dnes si vylezeme na vysokou horu a tam si radostně zavýskneme: Doklopýtali jsme se už až k hlásce v-, k předposlední z vyňatých!! Tak pěkně pozpátku: klopýtat je prastaré opakování, které se nám sem připletlo; výskat a vysoký jsou prostě nová vyňatá slova a píší se tudíž tvrdě a ovšem stejně je to se slovy odvozenými: zavýskat, výskot, výšina, výška, vyšší, převyšovat, vyvýšenina, vysočina i Vysočany. Ale proč vylézáme tvrdě? Tady jde o předponu vy-, která je zásadně tvrdá a to je, děti, pěkné nadšení! Slovesa jako: vysypat, vymyslet, vyskočit, podstatná jména jako výnos, výskok, výklad a spousty dalších. Dovedly byste samy vymyslet několik slovíček s touhle povedenou předponou vy-? Jestliže ano, nemusíte vylézat na vysokou horu: zůstaňte pěkně sedět u stolu, vymýšlejte a pište!

SEM-TAM

Táborové
třetičísló

Milí skautíci a skautice, velevážení činovníci,
drazí psi bratři!

Už jsem se nemohl dočkat, až vyrazíme na tábor, ale moji páni tentokrát odjezd odkládali, že bych je byl nejraději pokousal. Nakonec jsme se přece jen dostali na pár dní do Královského lesa v Rakousku, kde se utábořili hlavně naši skauti z Holandska, skoro tisíc metrů vysoko. Všelijaká okřídlená havěť je okusovala tak vydatně, že táboru dali jméno KOMÁROV. Dost přelo, ale nálada byla dobrá. Měl jsem samozřejmě velkou radost, že jsme se zase jednou setkali s AKEM a popral jsem se s ním jen tak naoko. Byl jsem překvapen, že vidím Akeho dvakrát /jako skaut nepiji alkoholické nápoje/, ale to se brzy vysvětlilo: náš nejmladší psi bratr EPO je, jak by Akemu z oka vypadl, je jen hubenější, protože se tolik necpe. Na Komárově bylo dost známých ze Severky a z Andělské hory a doslechl jsem se, že se z nich stali hotoví skautští učenci. Po čichu se mi však zdáli stejní jako dříve, haf.

Tábor na KOZÍ LOUCE byl v krásném údolí zadního Rýna ve Švýcarsku, a ještě hezčím výhledem na vysoké hory - když zrovna nepršelo. Těžili jsme se s Epem, jak si zaštekáme na kozy, ale ty už byly pryč, prý onemocněly. Našli jsme tam sice slepice, a těmi však není moc legrace - jen kdákají a lítá z nich peří. Skautíci se nám nezdáli tak učení jako na Komárově a rozhodně nebyli tak ukázněni. Zato byli šikovnější, měli hodně stanů na dřevěných podsadách, vlastníma rukama ušité indiánské tee-pee a sem tam i upletenou houpací síť. Ani jsem se nedivil, že se mnozí z nich stali DRŠNÁKY - žili jen ve stanech a užili si chladu a vlhka do sytosti. Po čichu se mi zdálo, že na Kozí louce jsou stejné děti jako na Komárově. Moji páni mi vysvětlili, že tomu ani nemůže být jinak, protože jsou všechny z jedné krve, haf, haf.

Na tábor VELEN v Bavorském lese jsem se taky moc těšil, ale mým pánům už to nevyšlo. Když jsem zaslechl poštěkávat, že se také tam táboření vydařilo, tuze jsem vrtěl ocáskem.

O všech třech táborech se dočtete na dalších stránkách a uvidíte i pěkné kresby - děti se tužily. Kdo nic neposlal, ať teď nenafíká, že se nic nedočte o svém táboře, haf. Příležitost měli všichni stejnou, haf, haf.

S přátelskými poštěky Váš

Bahňák

KRÁLOVSKÝ

LES 1976

Na tábor KOMÁROV v Královském lese nás hodně jelo vlakem. V Duisburgu jsme přistupovali čtyři. Čekali jsme na konci nástupišť, protože nám bylo ohlášeno, že máme nastoupit do předposledního vagonu. Když však vlak přijel, naši skauti z Holandska v tom vagonu nebyli. Někdo nám řekl, že ten vagon připojili dopředu a že za minutu odjíždíme! Běželi jsme tedy s našimi vozíčky na druhý konec nástupišť. Rychle jsme naházeli čtyři kufry, tři stany, čtyři spacáky a šest tašek dovnitř a náš Holland-Wien expres se rozjel. Měli jsme radost, že několik našich „Holandanů“ už známe. Večerka byla už v osm hodin, protože ráno v pět jsme měli být v Rakousku. Ale ve čtvrt na devět nastoupil ve Frankfurtu Filosof a to jsme samozřejmě nemohli spát. Nakonec začal Filosof hrát na harmoniku - neuznali jsme, dokud všichni neuměli zahrát večerku. Ráno nás v Ametetten přivítali Olda a Fidlifousek. Krásnou krajinou jsme jeli autobusem, pořád výš a výš. Hned jsme začali stavět tábor.

/Sluníčko/

Po večeri jsme v zeleném brouku a s ďábelsky řídicím leánikem vyrazili na západ. S deseti koňskými silami jsme o pár metrů minulí a vyděsili splašeného tetřeva. Když jsme s rachotem a v oblacích prachu zastavili, řekl lesník, že na zvěř se musí potíchu. Samozřejmě měla Štopka kašel... Slabý dusot, pohibňávání a kašláni nás doprovodilo na lesní stezku. Tam se dusot změnil v praskání větviček. Pak jsme konečně vystoupili na posed. Moc jsem toho neviděl, protože ten nadlesní měl za kloboukem štětku, kterou mi neustále strkal do obličeje.

Bylo krásné, když se lesník snažil vysvětlit, kde je nějaká srnka. Řekl na příklad: Mezi tím malým pařezem a tím velkým stromem vlevo je srnka, ale už tam není, protože právě utekla.

Po dlouhém ukazování a šeptání jsem konečně uviděl koloucha. S chutí se vrhl na pahýl stromu, který podle lesníka byl napuštěn solí. Pak nás dalekohled spatřil ještě víc mladých srnek a

srnců. Jedna, kterou jsem uviděl jako první, se dokonce přiblížila na dvacetpět metrů. Pořád zvedala hlavu a větrila. Seděli jsme jako z kamene, dokud nás to nepřestalo bavit. Pak utekla, ale když už se začalo stmívat, objevila se další srnka s dvěma kolouchy.

Bylo stále těžší je rozeznat. Celkem jsme viděli čtyři srnky a dva srnce, z toho jednoho štěkajícího. Celá ta čekaná mi připomínala biograf.

/Holandaň/

Sipko H

LUCERNIČKA

1

PRÍLOHA „TAM-TAM“
PRO SVĚTLUŠKY A VLČATA

BUM TA RA TA, BUM TA TA,
SVĚTLUŠKY A VLČATA ! ! !

Září 1976

SVĚTLUŠKY A VLČATA,

DNES VYCHÁZÍ PRVNÍ ČÍSLO "LUCERNIČKY"
- PŘÍLOHY "TAM-TAMU" PRO VÁS. CHTĚLI BYCHOM
ABYSTE SI "LUCERNIČKU" SAMI ČETLI A KDYŽ
TO ZPRVU PŮJDE TĚŽKO, POPROSTE TATÍNKA ČI
MAMINKU, AŤ VÁM TROCHU POMOHOU. NAPIŠTE NÁM
JAK SE VÁM NÁŠ ČASOPIS LÍBÍ A CO BYSTE
CHTĚLI V "LUCERNIČKE" JEŠTĚ MÍT. VAŠE PŘÍ-
SPĚVKY RÁDI OTISKNEME !

"LUCERNIČKA" VÁM CHCE SVÍTIT NA VAŠI
CESTĚ SVĚTLUŠEK A VLČAT PO CELÝ ROK AŽ DO
PŘÍŠTÍHO TÁBORA.

S POZDRAVEM "BUĎ PŘIPRAVEN !"

REDAKCE "LUCERNIČKY"

STEZKOU

vlčat a světlušek

Každý správný český či slovenský kluk nebo holka ve věku od sedmi do dvanácti let má právo stát se vlčetem či světluškou. Může poprosit tatínka nebo maminku, aby mu dali souhlas ke vstupu do Českého a Slovenského skautingu v exilu. V Evropě máme 4 oblasti exilového skautingu: Holandsko, NSR /zdejší oblast je rozdělena na 3 střediska - sever, střed a jih/, Švýcarsko a Rakousko. Mohou se však přihlásit i děti ze zemí, kde ještě nejsou samostatné oblasti. Přihlášky nováčků posílejte na naši adresu: **SKAUTED, Postbus 2480 NL-Utrecht**

My už vaše přihlášky předáme do oblastí vašeho bydliště.

Být světluškou nebo vlčetem znamená být správným klukem či holkou, kteří se neliší od ostatních pouze tím, že na svých srazech, schůzkách, výletech a táborech nosí světluškovský nebo vlčácký kroj, ale hlavně se liší svým chováním a vystupováním. Vlčata i světlušky se řídí svými zákony.

Po složení nováčkovské zkoušky skládají vlčata i světlušky svůj slib.

Ale o nováčkovské zkoušce, o slibu, o odborech, o všech dalších zkouškách, o pravém dobrodružství, které vás mezi světluškami a vlčaty očekává, o táborecích, hrách, o táborech, lasování, šifrování, stopování a o celé řadě dalších zajímavostí si povíme v příštích číslech "LUCERNÍČKY" v rubrice STEZKOU VLČAT A SVĚTLUŠEK .

Váš

Radex

poznej přírodu!

CHODÍVÁTE S TATÍNKEM NA HOUBY ?
NEZAPOMEŇTE, ŽE NĚKTERÉ Z NICH JSOU PRUDCE
JEDOVATÉ. SBÍREJTE PROTO JEN TY, KTERÉ DOBRĚ
ZNÁTE !!!
ABYCHOM VÁM POMOHLI, OTISKUJEME OBRÁZKY JE-
DOVATÉ MUCHOMŮRKY HLÍZOVITÉ I NĚKOLIKA JED-
LÝCH HUB :

SMRTELNĚ JEDOVATÁ
MUCHOMŮRKA
HLÍZOVITÁ

POZOR VŠAK INA OSTATNÍ
JEDOVATÉ HOUBY !!

JEDLÉ HOUBY

KOZÁK

HŘÍB
HRÁLOVSKÝ

KŘEMENÁČ

BEDLA
VYSOKÁ

SMRŽ JEDLÝ

HŘÍB
DUBOVÝ

LIŠKA

CERVENÁ KARKULKA

František Hrubín

„Kam, Karkulko malá, kam?“
 „Lesem chodím sem a tam.
 Co ty, vlku, tady chceš?“
 „Sháním na zub kousek trávy,
 po trávě se dobře tráví.“
 „Vlku, vlku, to je lež,
 víc trávu nejedíš!“
 „To holčičky nevedíš!“
 „Vědí, pane vlku, vědí,
 ale odkud, nepovědí.
 Náš pes také trávu nejí,
 kosti on má nejraději.“
 „Já jsem vlk, ne pes,
 budu-li chtít, sežeru tě!“
 „Trávu si jez, máš-li chuť,
 je jí plný les!“
 „Copak máš v tom košíčku?“
 „Bábovku a kytičku.“
 „A kam neseš košíček?“
 „K svátku babičce jej nesu.
 Už jsem přešla sedm lesů,
 bydlí tamhle — kousiček.“
 „Chceš-li, já tě doprovodím.“
 „I ne! Ráda sama chodím.“
 „Címpak je tvůj tatínek?“
 „Hádej! Děla ohýnek,
 ten ohýnek rudě šlehe,
 kam dopadne, nic se nehne.
 Tatínek je myslivec.“
 „Aha, to je jiná věc!
 A kdepak je v tuhle chvíli?“
 „Kousek odtud vlky střílí,
 tamhle u těch velkých stromů
 Počkej na něj chvíličku!“
 „Už nemám čas, musím domů.
 A pozdravuj babičku!“

FR. HRUBÍN

DRAK A HUSY
 KDYBY MĚ MUJ DRAK
 UDRŽEL JEN CHVÍLI,
 ROVNOU DO OBLAK
 BYCHOM VYRAZILI.

LETĚT TOUŽÍ VÝŠ,
 KDO TO JEDNOU ZKUSÍ.
 LEHKO ZAHANBÍŠ,
 DRÁČKU, NAŠE HUSY :

HUŠA ŠTĚBETÁ,
 KŘÍDLA PRACHEM VLÁČÍ,
 NECHCE DO SVĚTA,
 NAŠE VES JI STAČÍ.

PROČ

se krtice vdávají za krtky?

Jeden krték měl velmi hezkou dceru. Chtěl, aby se provdala.

Řekl: „Mou dceru dostane ta nejvýznamnější osoba v Japonsku,“ a svolal všechny krtky, že se s nimi poradí.

„Největší v celém Japonsku je slunce,“ řekl jeden z přítomných.

„Provdám ji tedy za slunce,“ souhlasí otec.

„Ale nebe je větší než slunce. Je největší na světě,“ tvrdil drulhý.

„Tak ji provdám za nebe,“ řekl otec.

„Jenže nebe někdy zakrývájí oblaka,“ namítl další.

„Nuže, provdám ji za oblak,“ míní krték.

„Ano. Ale vítr rozežene oblaka jakoby nic,“ povídá čtvrtý rádce.

„Provdáme jí tedy za vítr.“

„Kdepak. Vítr ať fouká jak fouká, s říčním břehem ani nepohne,“ mudruje pátý krték.

„Tak ji dostane říční břeh,“ usmál se otec.

„Ale krték říční břehy rozryje. Mohou být jakkoli silné. Nejmočnější v celém Japonsku je krték!“ zvolal vítězoslavně jakýsi mudrý.

„Má dcera se tedy provdá za krtka,“ rozhodl otec. A přitom zůstalo.

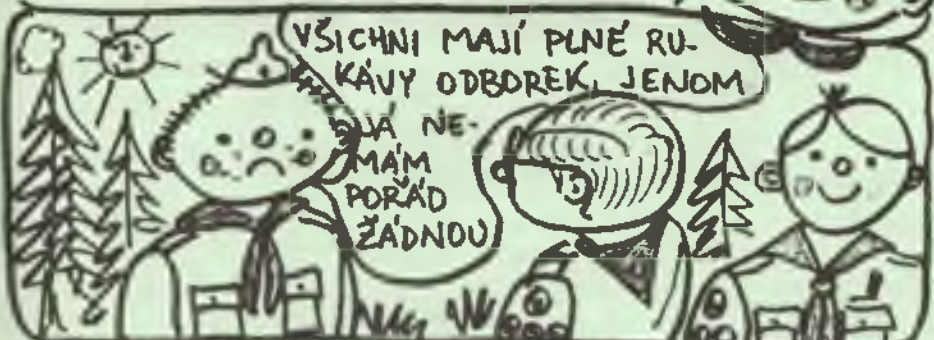
Proto se mladé krtice dodnes vdávají za krtky.

BRATR Hamham

KDO Z VÁS BY HO NEZNAL. V LOŇSKÉM ROČNÍKU TAMTAMU BYL CELÝ SERIÁL O TOM, JAK SE BRATR HAMHAM POKOUŠEL SLOŽIT ODBORKU KUČNÁŘE, COŽ SE MU NEPODAŘILO. V LUDERNIČCE SE V NOVÉM SERIÁLU POKUSÍ DOBRÁK-TLOUŠTÍK HAMHAM O SLOŽENÍ CELÉ ŘADY DALŠÍCH ODBOREK. ALE PROTOŽE JE SMOLAŘ, TAK KDO VI, JESTLI SE MU TO Podaří. SERIÁL "BRATR HAMHAM-LOVEC ODBOREK" Tedy DNES ZAČÍNÁ :

BRATR HAMHAM - LOVEC ODBOREK.

VŠICHNI MAJÍ PLNÉ RUKÁVY ODBOREK, JENOM

JA NE-
MAM
PORÁD
ŽÁDNOU

UŽ TO MAM! SLOŽÍM SI
ODBORKU
PLAUCE!

JENOM TĚHLE SKOKU DO
VODY

1 MET-
RU SE
BOJÍM!

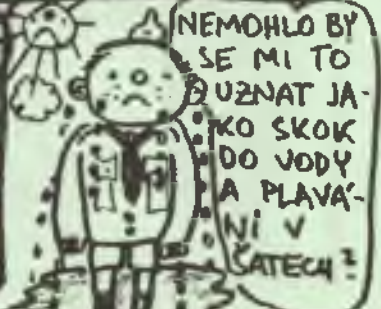

NA VÝLETĚ: A TĚDŮ TY, HAM-
HAME. ALE OPATRNĚ! LAVKA
JE VE VELICE ŠPATNÉM
STAVU!

(TO JE
PŘED MNE MALICKOST)

POMŮC, ZEMĚTŘESENÍ,
ZACHRANŮ SE, KDO MŮŽES

NEMOHLA BY
SE MI TO
DUZNAT JA-
KO SKOK
DO VODY
A PLAVA-
NI V
KATECH?

Kutilka

SESTRÍČKY A BRATŘÍČKOVÉ,

TI, KTEŘÍ ODEBÍRALI V HOLANDSKU VYCHÁZEJÍCÍ NEPRAVIDELNÍK "STEZKU" MNE URČITĚ POZNALI. A VŠEM OSTATNÍM SE MUSÍM PŘEDSTAVIT. JMENUJI SE KUTILKA A JSEM SVĚTLUŠKOU. SVÉ JMÉNO JSEM DOSTALA, PROTOŽE STÁLE NĚCO KUTÍM A VYMÝŠLÍM A O TO, CO VYMÝSLÍM, SE CHCI VŽDYCKY S VÁMI PODĚLIT.

MAMINKA MNE POSLALA PRO BRAMBORY A PŘI POHLEDU NA NĚ VZNIKL MOJ DNEŠNÍ NAPAD :

NAŠLA JSEM NEJRŮZNĚJŠÍ TVARY BRAMBOR, KTERÉ PROBUDILY MOJI FANTAZII. PO MALÉ ÚPRAVĚ NOŽÍKEM VZNIKLY Z BRAMBOR NEJRŮZNĚJŠÍ FIGURKY NEBO ZVÍRÁTKA.

NOS, RŮCE ČI NOHY VYROBÍME Z ROZMĚLNĚNÉ CHLEBOVÉ STRÍDKY NEBO ZE SLOŽENÉHO PAPIŘU. VLAŠY, VOUSY UPRAVÍME TŘEBA Z KOULELE A KLOBOUK MUŽE BÝT Z PAPIŘU NEBO Z LISTÍ STROMU.

TAK AŽ SE VÁM VAŠE BRAMBOROVÉ FANTAZIE PODARÍ STEJNĚ, JAKO TY MOJE !

AHOJ !

VAŠE SVĚTLUŠKA

Kutilka

BRAMBOROVÁ FANTAZIE

HÁDANKY

Tři zajáci

KDO POMŮŽE VYŘEŠIT TŘEM PŘÁTELUM-TŘEM STARÝM ZAJICŮM, JEJICH PROBLÉM? BYLI TO TŘI STAŘÍ PŘÁTELÉ, KTERÍ PŘEČKALI MNOHO HONŮ A K JEJICH KAZDODENNÍM RADOSTEM PATŘILO PRAVIDELNĚ POKLABOSENÍ O POČASÍ I O POSLEDNÍCH NOVINKÁCH VE SVĚTĚ. PROTOŽE VŠAK JIŽ NEMOHLI BĚHAT JAKO ZA MLADA, NEBYLO JIŽ V JEJICH ZAJEČÍCH SILÁCH SE DENNĚ NAVŠTĚVOVAT VE SVÝCH BYDLIŠTÍCH. UŠÁK MLSOVN VŠAK PŘIŠEL NA ZNALENITÝ NÁPAD: COŽ SE TAK DENNĚ-PŮL HODINY PŘED ZÁPADEM SLUNCE- SEJÍT PŘÍMO U STUDÁNKY? ANO, ALE U KTERÉ? PRAKENU A STUDÁNEK BYLO V LESE TOLIK! NO PŘE- DO-

ZAJÍC PECAJDA NARYSOVAL TLAPKOU PLAN JEJICH LESA I SE VŠEMI STUDÁNKAMI A TEĎ CHUDÁCI SEDÍ A DUMAJÍ. POMŮŽETE JIM?

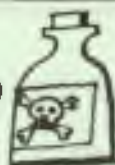
Rozluštíte tyto obrázkové zprávy?

C	100	100	100
	100	☯	MĚ
	100	↓	100
	100		100

D

SPOD

LÍ

NABUCHANODOZOR

AHOJ SVĚTLUŠKA A VLÁTA!
 JMENUJI SE NABUCHANODOZOR. ANO,
 ANO, TAK HROZNÉ JMÉNO
 MNE DALI MÝ RŮKAVI NAŠĚ SI MĚ ALE
 ŘÍKAJÍ NABU.

MOJE PANIČKA JE SVĚTLUŠKA
 BERUŠKA A VELKÍ SI NA NI NEŽE
 STĚŽOVAT. BUDU VÁS V
 LUCERNICE OBLAŽOVAT
 MÝMI PŘÍ- HODAMI, JOLPÁTI
 ZABAVNYMI.

A TO ZABAVNYMI HLAVNĚ PRO VÁS,
 PROTOŽE JÁ JSEM SMOLAŘ A
 TUDĚ MÁM ŠTĚSTÍ JEN
 MALOKDY.

'NABU, NEKONVERZUJ A POUJ,
 BUDEŠ SE KOLPÁT!

ACH JO!

PRO ZASMÁNÍ:

JDĚTE DO HAJE S VAŠIMI ŽELEZnými NERVY,
KAPITÁNE · VYCHYLJUJETE NÁM S NIMI KOMPAS.

Vlče: Bratře Cípo,
podívej se, na
stropě leze pa-
vouk !

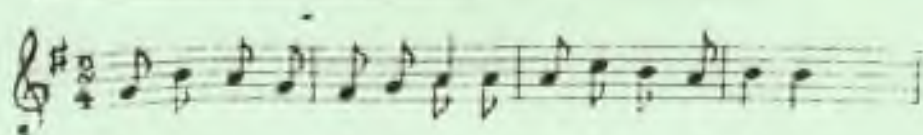
Bratr Cípa: Tak ho
zašlápní a dej
chvilku pokoj !

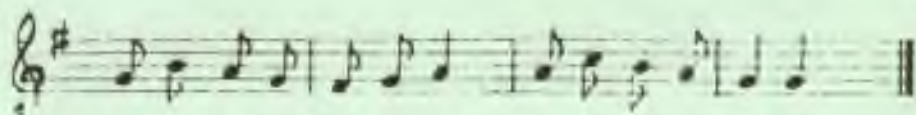
DRUŽINOVÝ VÝLET.

KDO Z VÁS BYL NA LETOŠNÍM TÁBOŘE "KOMÁROV 76"
URČITĚ SE NEBUDE DIVIT, ŽE HNED NAŠE PRVNÍ PÍS-
NIČKA ZPÍVÁ O KOMÁRECH
NESTAREJ SE ŽENO MÁ ...

Nestarej se ženo má, že my nic nemáme:

zabijeme komára, masa na lé - jáme

2. Při ho dáme do komína,
při ho uvaříme,
nestarej se ženo má,
že se nenajíme.

LUCERŇIČKA - ČASOPIS SVĚTLUŠEK A VLČAT
VYCHÁZÍ JAKO PŘÍLOHA TAM-TAMU
REDAKCE: JAN + RADEK + ŠTOPKA
ADRESA : SKAUTED, POSTBUS 2480, NL-UTRECHT

Pár obětavců vyhrabalo jámu na stožár. Trubač Jíra tam byl spouštěn hlavou napřed, aby na dně vydoloval hlínu. Teď stožár už stojí, ale bylo to o krk, postavit jej. Až když veškeré činnostnictvo napadlo svaly, tak byl vztyčen. Osazenstvo tábora jsme raději vystvali na hru a vycházku do lesa, aby stožár někoho nemajzl přes kebuli, kdyby se náhodou skácel.

/Fidlifousek/

Moje první noční hlídka

Hlídaly jsme se Štopkou od jedné do tří. Když mě Koala vzbudila, neměla jsem vůbec chuť hlídat. Byla šílená zima, ale aspoň nepráelo, a to mě hodně potěšilo. Nejdříve jsme si musely zvyknout na tmu. Obešly jsme všechny stanv, abychom si byly jisté, že všichni spí. Později jsme slyšely, jak se jeden kluk pokouší dostat ven ze stanu. Šly jsme trošku dál, aby se nelekl, když vyleze ven. Řekl nám, že chce na záchod. Byl ještě malý a tak jsem s ním šla dolů do budovy, zatímco Štopka zůstala nahofe. Když jsme toho kluka zase uložily, začalo na jednu hodně pršet. Schovaly jsme se v jídelně. Pršelo asi hodinu a přitom foukal vítr, skoro všechny lavice byly mokré. Když konečně přestalo pršet, měly jsme asi půhodinku krásnou hlídku. I když pršelo a byla zima, moje první hlídka se mi moc líbila.

/Mišulka/

Nějaký Kanaďan
zašil několika
klukům pravý
rukáv od kro-
jové košile.
Zjistili jsme
to pět minut
před nástupem.
Obvinili jsme
Fidlifouse,
ale ona se k
tomu nehlásí
a má docela
dobrou výmlu-

vu: prý neumí tak dobře
šít...

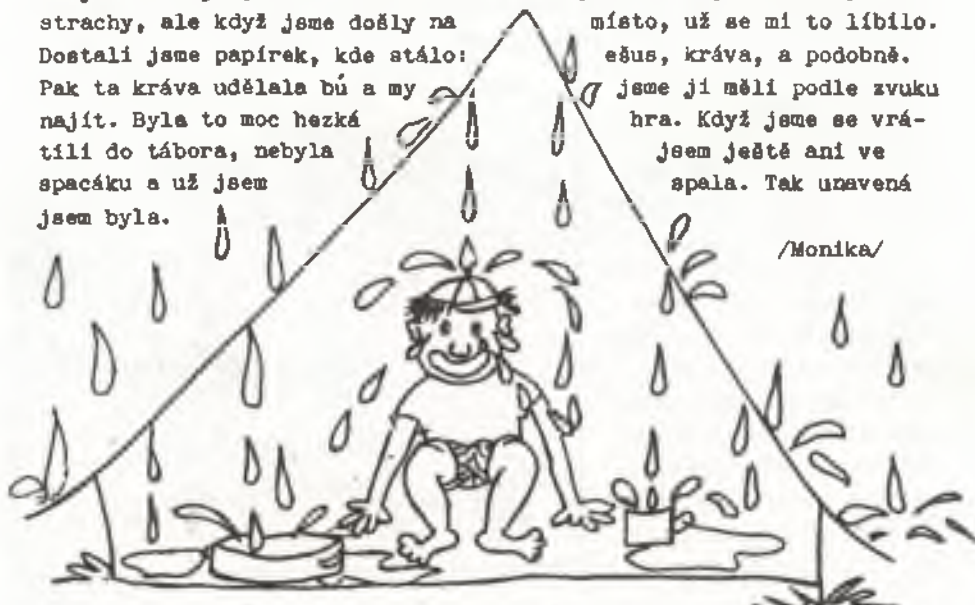
/Filozof/

Noční honba za zvuky

Byla to moje první noční hra, a proto jsem se nejdrívě klepala strachy, ale když jsme došly na místo, už se mi to líbilo. Dostali jsme papírek, kde stálo: Pak ta kráva udělala bů a my najít. Byla to moc hezká tílí do tábora, nebyla spacáku a už jsem jsem byla.

místo, už se mi to líbilo. ešus, kráva, a podobně. jsme ji měli podle zvuku hra. Když jsme se vrá- jsem ještě ani ve spala. Tak unavená

/Monika/

Takhle to většinou dopadá se špatně
zavřeným stanem!

Těžký je život skautky

O zlatý trojlístek jsem se pokoušela třikrát. Začala jsem noční hlídkou, bylo to dost hezké, ale na konci jsem se už doopravdy potácela. Pak jsem dělala mlčení a hlad. Dvakrát jsem to zkazila, až potřetí... Ráno to nebylo tak hrozné, ale pak jsme šli na výlet, bylo to krásné, ale já jsem ani nemohla říct: ach, to jsem unavena. Večer se mi zase chtělo říkat: chci jíst, mám hlad. Ale nakonec jsem to udělala. - Jednou jsem dostala vlajku čistoty. To byla velká radost a Znaty mě pořád objímala. /Šiška/

YSPERKLAMM

Viděli jsme mnohé vodopády a
hluboké tůně. Dělali jsme
závody
v pozorování
pstruhů.

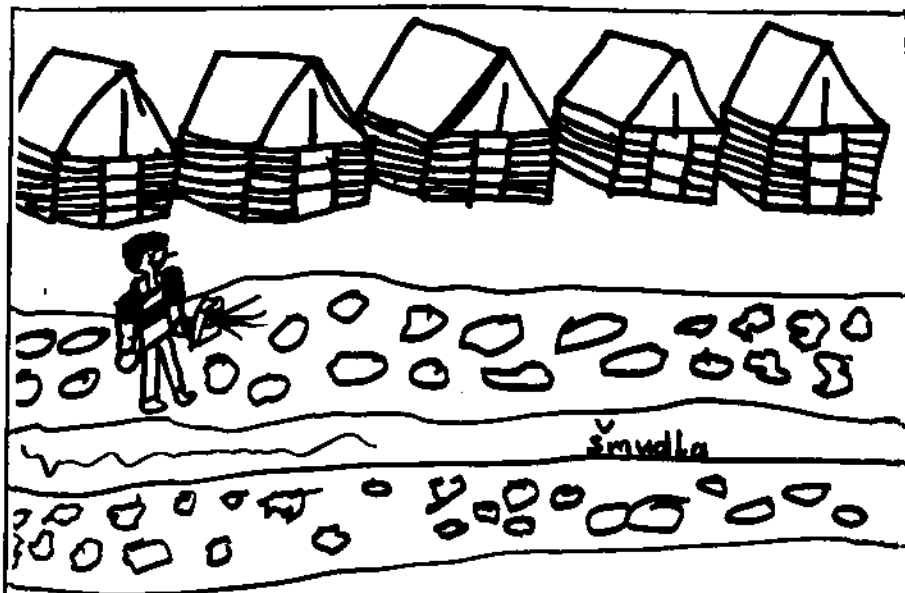
Kozí louka

Kozy přijely s Pavlem. Hned se seběhl celý tábor a odvedl čtyři nové táborníky do ohrady. Do večera nám vylezly ze slepičího chlívků a vydaly se na průzkum do tábora. Ta nejdívovější, Kamzí, hned k nám vlezla do podsady a strčila svůj mlsný čumák do plechovky a hřebíky. Vyhnalý jsme ji a odvedly k těm druhým kozám, které

se pásly na stráni. O kozí mlsnosti lze mnoho povídat. Třeba jedna z koz objevila, že spíš není ohrazena. Začaly hodovat a my jsme zpozorovaly, že nám podezřele mizí rajčata. Některé z koz se seznamovaly s obyvatelstvem v tee-pee. Bylo to k popukání vidět kozu jak vážně vykukuje z tee-pee jako přísný pan domácí. Pak přišly deštivé dny a Kamzí se nám rozstonala - dostala průjem a bylo jí hrozné špatně. Když i Róza začala kašlat, rozhodl Pavel, že kozy odveze. Tak jsme je užily jen týden.

/SOJKA/

MOJE PRVNÍ HLÍDKA ... Náš rádce a já jsme měli hlídku od dvou do čtyř. Kolem čtvrt na čtyři jsme slyšeli v lese padání kamenů, každou chvíli nějaký spadl. Na nebi svítily hvězdy, celý tábor bylo dobře vidět. Vypadalo to strašidelně. Příští den jsem se zeptal Mámy, co to bylo, to padání kamenů. Máma mi řekla, že to asi byly srnky nebo jiné zvíře, které kameny shodilo. Druhý den jsem se vyšplhal nahoru a našel bobky od těch srnek.

/Pinguin/

Jak jsme spali na ostrově

Na táboře máme „dřeváky“. To jsou ti zkušenější a šikovnější skauti. V pátek večer jsme šli na ostrov, abychom tam přespali. Pro tři byly dvě celt. Já jsem byla se Sojkou a Sýkorkou. Koukaly jsme na nebe a říkaly si, že to nahoře musí být nezké. Ale na nebi je ještě víc hvězdiček než vidíme. Mravenců tam bylo moc, ale ti spali. My jsme se také krásně vyspaly a ráno to bylo teprve hezké. V táboře nikdy není hezká rozcvička, ale tam to bylo zábavné. Dělali jsme štafety a jiné hry. Ráno jsme se šli mýt do Rýna a protože se Brtník nechtěl mýt, tak ho Pavel hodil do vody.

/Riki/

CO JSEM PROŽILA PŘI BOBŘÍKU SAMOTY

Jedna moucha se mi posadila na ruku. Viděla jsem, jak si čistí hlavičku předními nožičkami. Potom jsem viděla jednoho komára, co vypadal strašně zajímavě. Hlavičku měl černou a z té hlavičky mu šlo tělo, které bylo tenké jak jehla. Zadeček měl oranžový a černý.

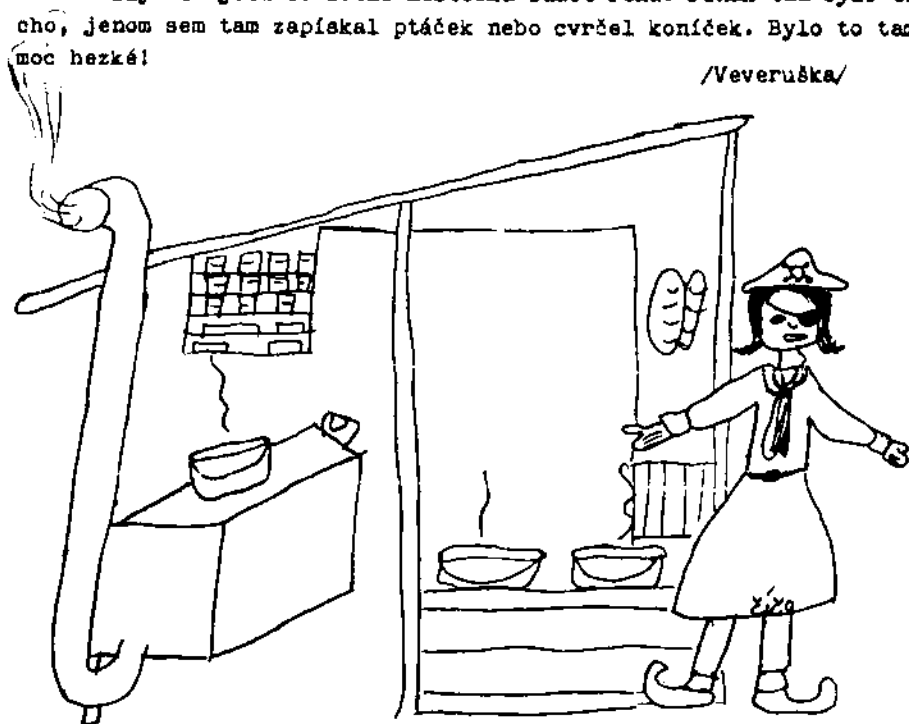
Také jsem viděla: Borovice, modřín, smrky, zvonečky, kopretiny, mateřídoušku, jetel, febríček, chrastavec, hadinec, sedmikrásky, svízel, duby, buky, jahodové listí, mátu peprnou a hruštičky.

Byla jsem na kopci. Roztáhla jsem celtu a zabalila jsem se do ní a do deky. Jedna moucha byla na mojí celtě a najednou přiletěla zezadu vosy a chytla tu mouchu. Dál už nevím, protože ta vosy s mouchou odletěla - asi ji sežrala.

Jak jsem jedla chleba, udělala jsem si drobečky. Hned přiběhli mravenci a ty drobečky si rozebrali. Utíkali nazpátek do trávy a ztratili se... Také kolem mě kroužil motýl, pak si sedl na můj penál a roztáhl křídla. Měl je hnědá a na nich bílé puntíčky. Byl moc hezký!

Slyšela jsem ze svého místečka šumět řeku. Jinak tam bylo tiicho, jenom sem tam zapískal ptáček nebo cvrčel koníček. Bylo to tam moc hezké!

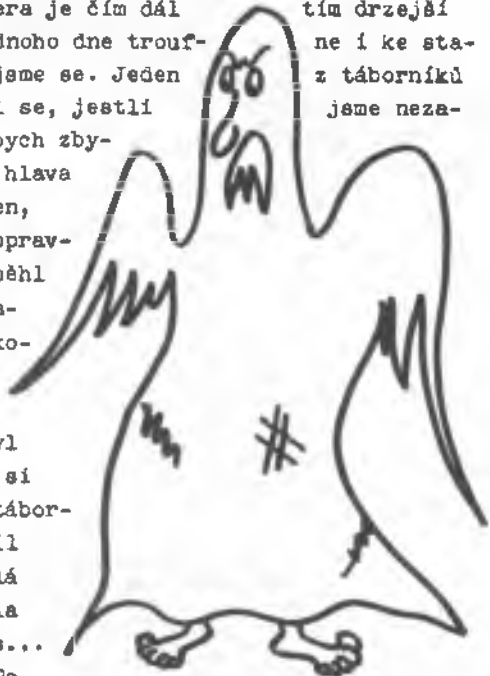
/Veveruška/

Bahňák vypravuje...

V táboře řádila nějaká obluda, říkali jí Bílá příšera. Psala výhružné dopisy, ukradla vlajku, dupala po táboře a vůbec. Řekli jsme si s mým pánem, že pomůžeme při jejím odhalení. Každý den jsme zůstali po budíčku ve stanu a dělali, že se nám nechce vstávat. Občas jsme pozdravili ty, kteří šli na rozcvičku nebo k mytí. Ve skutečnosti jsme uchystali past na Bílou příšeru a čbali. Věděli jsme totiž, že Bílá příšera je čím dál tím drzejší v rozvěšování dopisů a že si jednoho dne troufne i ke stanu, který jsem hlídal. Dočkali jsme se. Jeden z táborníků strčil hlavu do stanu a poptával se, jestli jsme nezaspali budíček. Jsem vycvičen, abych zbytečně neopouštěl stan, ale když hlava ze stanu zmizela, vyběhl jsem ven, protože se mi něco nelíbilo. A opravdu, před stanem ležel dopis. Odběhl jsem k blízkému blátíčku, zamazanými tlapkami jsem dopis orazítkoval, vlezl jsem do stanu a pošťekával na pána, že má vylézt ven. Pochopil a našel dopis - byl ovšem od Bílé příšery, jak jsem si myslel. Můj pán hned věděl, že táborník, který chvílku předtím strčil hlavu do stanu, byla vlastně Bílá příšera, protože jinak by mu byla řekla, že před stanem leží dopis... Pak bylo už všechno jednoduché. Porovnáním písma v dopisu před naším stanem a v jednom z prvních dopisů Bílé příšery ze začátku tábora jsme zjistili, že oba dopisy psala jedna osoba - prozradila se tím, jak dělala háčky. Můj pán to všechno při nástupu pověděl ostatním a dal kolovat obálku, orazítkovanou mými tlapkami. Jméno Bílé příšery však neprozradil.

Důkazem toho, že jsme se s mým pánem nemýlili, byl další dopis Bílé příšery: „Hlídej si svého psa nebo Ti ho sežeru. Obálku s jeho stopami jsem si dovolila vzít. Bílá příšera zřejmě soptila vzteky a ukradla to, co ji usvědčilo...

Historie dřeva

Řetěz táborových ohňů, od kterých se k nám dřevo dostalo, nebyl porušen padesát let od posledního táboráku na prvním gillwell-
ském školení. Při tomto táboráku odevzdal Bades-Powell všem účastní-
kům kousek dřeva, aby jím zapálili ohně ve svých zemích, jako sym-
bol skautské myšlenky a skautských ideálů. Z takto rozdělaných ohňů

bylo předáváno dřevo dál, až při 23. švýcarském gill-
wellském školení získal dřevo Pavel a předal je čes-
kým a slovenským skautům v exilu, 21.června 1976 v
St.Gallenu. Z tohoto táboráku se dostalo dřevo na
Kozí louku. Neporušíme Řetěz a předáme tento sym-
bol dál...

/Máma/

NA JEDNÉ LOUCE STÁLA BRÁNA
A NA TÉ BRÁNĚ SEDĚLA VRÁNA.
KDYŽ PAVEL RÁNO K SNÍDANI
VSTÁVAL,
TAK NA TU VRÁNU ZLEHKA
MÁVAL...

/Kuňka/

JAK HORYMÍR MLČENÍ POKAZIL

TÁBOR VELEN

POCHOD ZA SLUNCEM... Náš tábor Velen ležel těsně na severním břehu Černého Regemu. Jednoho dne dostala naše družina Lasiček úkol - pochod za sluncem. Měli jsme jít pořád ve

směru sluníčka a v určitý čas se zorientovat podle mapy, kde jsme, a jít zpět do tábora. Tak jsme asi hodinu po obědě vyrazili. Sluníčko nebylo skoro vidět a navíc jsme se museli přebrodit přes řeku. Měli jsme smůlu, protože ve směru jihozápad od tábora byl jenom jehličnatý les a k tomu se nebe zatahovalo a vypadalo to na delší spráku. Co jsme měli dělat? Pochodovali jsme les neles, mlázi nemlázi za nejsvětlejším bodem nahoře. Někdy jsme museli jít jenom podle citu. Vůbec jsme nevěděli kde jsme, podle mapy jsme měli být někde mezi těmi špičatými značkami v okruhu 2-4 km od řeky. Konečně jsme došli k nějakým třem domečkům. Pozeptali jsme se, kde jsme a jak se dostaneme zpátky do Auerkielu. Lidi se na nás dívali, jako kdybychom spadli a měsíce. Vydali jsme se tedy na cestu do tábora. Nebyli jsme ani tak daleko a dorazili jsme zpátky promočení, ale šťastní, že jsme našli správnou cestu domů. Poslední kroky bylo samozřejmě zase brodění - to už jsme se ani nenamáhalí svléknout se a skočili jsme tam tak, jak jsme byli. Stejně na nás nebyla nit suchá.

/Jitka/

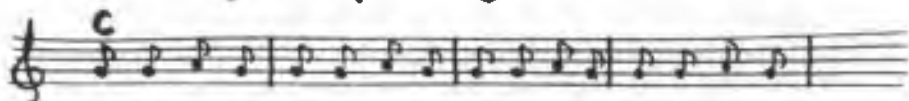
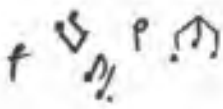
Jak jsme poznali Luvavu

Jednoho dne jsme jeli autobusem na celodenní výlet. Na cestu jsme dostali jídlo a čaj do polní labve. Nejdříve jsme šli do nejbližší vesnice, Auerkiel. Tam jsme nastoupili do autobusu a jeli do sklarny. Uviděli jsme, jak dělníci foukají skleničky, průhledné a barevné, a jak se brousí. Bylo to docela zajímavé. Potom jsme jeli k es. hranicím do Telexné Rudy, tam jsme se dívali do řek a na ostrnaté dráty. Na pozorovacích věžích byli vojáci v uniformách. Kloucně lidé se tam chodilo dívat. Když jsme se najedli, jeli jsme ke kopci Arber. Tam jsme se kus vyvezli lanovkou a šli pěšky na vrchol. Když byli zase všichni dole schovávkami, pohračkami jsme v jízdě. Po cestě se zpívalo. Pak jsme se zastavili ve stříbrném dole. Dostali jsme takové žluté helmy a pláště, pak nás vedli skrz celý stříbrný důl. Když jsme si všechno prohlédli, jeli jsme všichni do tábora na večeri.

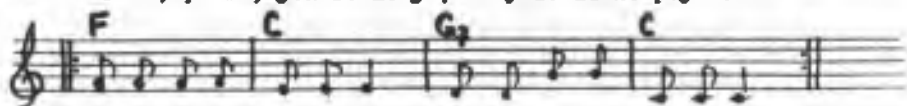
Tršnička

Tábory zpívají

Pr-ší, pr-ší, jen se le-je; a my do-mú ne-půj-de-me.

Ne-va-dí nám vo-da, mráz, slun-ce svi-titbu-de zas !

2. Oheň v tee-pee rozděláme,
dobrou náladu vždy máme,
hady z těsta opékáme
a přitom si zazpíváme:

3. Ať je teplo nebo zima,
Kozí louka, to je prima.
Kozy, pes a slepice
líbí se nám velice.

4. Prší, prší, jen se leje;
a my domů nepůjdeme.
nevadí nám voda, mráz,
slunce svítit bude zas.
Nevadí nám voda, mráz -
napřesrok přijedem zas!

Píseň SEVERKA pokračuje
novými slokami - kozoloučskou
a komárovskou :

Na Kozí louce tábor je,
zvířat tu máme plno,
počasí nám tu nepřeje,
když naprší, je slunno:

Slepice, kozy máme rádi,
pilně je opatrujeme,
jame jich dobří kamarádi,
cucáme mlíko z vemena, mée,mée!

...

Komáři nad lesem bzučí,
vyhnali pana krále.
V bříše nám vůbec nekručí,
zpíváme dál a dále:

Les, vodu, slunce máme rádi,
komáři rádi nemáme,
jame tu dobří kamarádi,
za rok se zas potkáme! Bzz,bzz!

F a r e w e l l

1. Opouštím svůj rodný kraj, ranče, ohradu i stáj,
opouštím svou rodnou savanu.
Savana je domov můj, tam jsem prožil život svůj,
na dalekou cestu teď se dám.

Rfr.: O Farewell, o Farewell, o Farewell!
Můj koníčku vravný, na cestu se dej, nemeškej!
Cesta má je neznámá, posetá je hvězdama,
snad tam někde najdu zlatý důl.

2. Cizím krajem projíždím, kolty svoje prohlížím,
když tu zazní Mexikánův hlas.
Když jsem kolty tasit chtěl, Mexikán mě předešel
a teď klesám s kulkou v rameni.

3. V Mexiku mám zlatý důl, tam jsem prožil žití půl,
na dalekou cestu teď se dám.
Stále bloudím sám a sám, podél břehů Niagar
a vzpomínám na svůj rodný kraj.

Redakční kruh Tam-tamu : Cookie, Pirátka, Radek a spol.

Předplatné činí pro čtenáře z CH Fr 12,-, z ostatní Evropy DM 12,-

Bankovní spojení :

ze zámoří § 8,-

Schweizerische Volksbank Murten, Konto 30/10771/33 - Tschechoslowa-
kische Pfadfinder . Postscheckkonto banky 17-988 Fribourg /Schweiz/.

Čtenáři z Německa mohou použít též konta v BRD :

Rüsselsheimer Volksbank, BLZ 500 930 00 , 6090 Rüsselsheim,
Konto Nr.7407 , Tschechoslowakische Pfadfinder i.d.BRD.

A.Z. 3000 Bern 1

Postretouren an :

Postfach 295

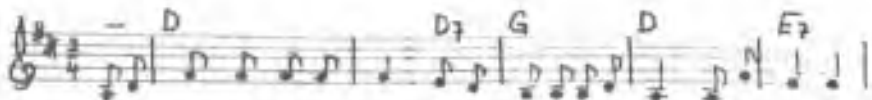
CH-8021 Zürich 1

Verband der

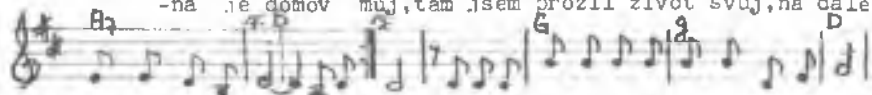
Tschechoslowakischen

Pfadfinder in der Schweiz.

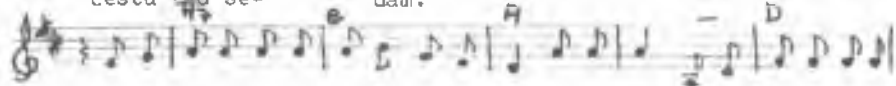
Farewell

Opouštím svůj rodný kraj, ranče, ohradu i stáj, opouštím svou
-na je domov můj, tam jsem prožil život svůj, na dalekou

rodnou savanu. Sava-
cestu teď se- dám. O Farewell, o Farewell, o Farewell!

Můj koníčku vraný, na cestu se dej, nemeškej! Cesta má je nezná-

má, posetá je hvězdama, snad tam někde najdu zlatý úl.

Další sloky na str. 27.